

Salt es rendeix al compromís humanista i alegre de Sunyer

L'acte inaugural de la celebració instituïda en honor de l'exalcalde reuneix centenars d'amics, veïns i personalitats

L'homenatjat fa una crida a defensar la llengua i a exercir el dret a decidir

Salvador Sunyer acompanya a l'escenari la seva esposa, Maria Carme Bover, en un dels moments més aplaudits de l'acte d'homenatge d'ahir al Teatre de Salt Foto: JOAN SABATER.

Feia quasi dues hores que escoltava com parlaven d'ell, però quan Robert Fàbregas, comissari de l'Any Sunyer, finalment el va cridar a l'escenari amb un "Som-hi, Salvador?", va reaccionar amb la mateixa placidesa amb què els saltencs s'han acostumat a veure'l sortir de casa seva en direcció a les Deveses o el Reremús, amb la diferència que ahir va haver de fer el curt passeig des de la seva butaca fins a l'escenari davant tot un teatre dempeus aplaudint fervorosament el seu exalcalde, el seu vell mestre, el seu poeta, el seu veí, el seu amic. L'home de família, també, com van recordar als presents Nina Sunyer i Carmina Daban, les seves nétes, quan van interpretant una cançó de Nadal "encara que no toqui, però és que a l'avi li agrada molt".

"Un home de fidelitats fondes", l'havia definit en la seva intervenció l'expresident de la Generalitat, Jordi Pujol, que recordava que l'any 1963, refugiat a Girona, quan havia demanat "qui és que guarda aquí la casa?", li havien respost que en Sunyer, és clar. Al conseller de Cultura, Ferran Mascarell, que no havia tingut ocasió de tractar tan sovint l'homenatjat, el va sorprendre descobrir que "l'humanisme que impregna el conjunt de la seva acció" es distingís, a més, per una insòlita alegria. Aquest element joios, aquesta felicitat que irradia tota l'obra política, social, cultural, literària i humana de Salvador Sunyer i Aimeric, és un dels trets distintius que més van subratllar les personalitats convidades a glossar la seva trajectòria en l'acte inaugural de l'Any Sunyer, instituït per homenatjar un dels saltencs més estimats de la història del municipi amb motiu del seu norantè aniversari. "Ets un privilegiat", va fer-li notar l'exdelegat de Cultura a Girona, Joan Domènech: "No tots els pobles saben reconèixer els seus homes de bé." També l'exalcalde i exconseller Joaquim Nadal, que no va poder assistir a l'acte però va voler fer-s'hi present enviant-hi un escrit d'adhesió, s'havia referit a "la bondat que Sunyer propaga", a aquest seu "somriure amable". Ben mirat, l'amic Miquel Berga, que va compartir-hi vuit anys de política municipal, ja havia assegurat que "si a Girona tenen una Catedral, a Salt tenim en Salvador Sunyer". La comparació no pretenia ser graciosa, sinó subratllar sobretot "la dialèctica entre gran i petit, entre centre i perifèria", en què s'ha hagut de debatre sempre la gent de Salt, i posar de manifest que, "enfront del poderós, el petit ha de recórrer a la imaginació", lliçó que, va afegir Berga, "potser serviria per parlar de les relacions entre Catalunya i Espanya". El mateix Sunyer no podia estar-hi més d'acord, perquè quan van donar-li la paraula, i després d'invocar el seu passat de mestre de català per continuar inculcant que "nosaltres som i fem la llengua", va voler satisfer "el caprici" de llegir el poema Sobirania, en què parla d'un "ocellet que vol ser lliure", d'un poble que vol ser "senyor i sobirà del seu estat", i que va fer que una part del públic s'alcés cridant "Independència".

Fàbregas, al principi de tot, en un discurs ple de referències cultes a Homer, Schlegel, Hofmannsthal o Novalis, havia comparat Sunyer amb Orfeu, "el poeta que obté de les profunditats els coneixements secrets que el fan únic i indispensable". L'escriptor Antoni Puigverd va situar aquest saber ancestral en el profund coneixement de la tradició popular, que "s'expressa amb claredat i lleugeresa, amb gràcia i musicalitat", i que remet a un dels elogis més repetits al llarg de la nit: Sunyer representa aquell que "ha sabut guardar-nos els mots, per

recordar-nos el nom de cada cosa". Arcadi Oliveras, president de Justícia i Pau, va recordar els anys que van coincidir al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, que l'alcalde saltenc va acceptar de presidir i al qual "va donar una empenta extraordinària". Mossèn Joan Riu, al seu torn, va evocar l'experiència compartida a La Pastera, i Josep M. Oliveras, el primer cap de Protocol de l'Ajuntament de Salt sota l'alcaldia de Sunyer, va aprofitar per presentar l'espai que la pàgina digital Lletra, de la UOC, dedica des d'ara al polític i poeta saltenc, des d'on es pot visionar una conversa entre Sunyer i Josep M. Fonalleras que s'afegeix al documental presentat ahir per Manel Bayo i Joan Cortés.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 02-02-2014 Pàgina 4

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/713786-salt-es-rendeix-al-compromis-humanista-i-alegre-de-sunyer.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss